

[Jørgen Jensen.]

det er ministeren, som må tage stilling til det.

Spørgsmålet i går var heller ikke rejst på baggrund af en ulovlig konflikt. Det var rejst for at forhindre, at man udløste aktioner på radio og tv, at man sikrede, at det, der blev vedtaget ude i tv-byen, var i overensstemmelse med de beslutninger, der er truffet her i folketinget.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Må jeg ikke lige for en ordens skyld sige til hr. Hilmar Baunsgaard: jeg har ikke skabt tvivl, jeg har svaret på en rent konkret forespørgsel vedrørende lovens indhold, hvor jeg i går gjorde opmærksom på, at det fremgår af § 5 i loven om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler, at der for offentligt ansatte, der hidtil har haft procentvis dyrtidsregulering, skal iværksættes en taktreguleringsordning. Jeg har gjort opmærksom på, hvad alle har været enige om i det folketingsudvalg, der behandlede denne sag, at denne bestemmelse altså ikke har virkning for overenskomster, der hidtil har haft dyrtidsregulering med et ørebeløb, og jeg har videre sagt, det er helt logisk, at det efter min opfattelse også må betyde, at overenskomster, der indeholder bestemmelser som dem, der blev nævnt af hr. Jørgen Jensen, ikke er i strid med overenskomstloven. Og så har jeg i øvrigt gjort opmærksom på, at det i loven om forlængelse af kollektive overenskomster er bestemt, at overenskomster med udløbstid efter 1. marts skal forlænges med de ændringer, der følger af loven, men således at parterne selv ved forhandling skal foretage den nødvendige tilpasning, og kan parterne ikke blive enige, skal sagen indbringes for et paritetisk sammensat nævn.

Jeg har altså simpelt hen konkret oplyst, hvad alle var enige om, da vi behandlede denne lov, hvad indholdet er af § 5, og det mener jeg er fuldt berettiget. Det skaber ikke tvivl, det skaber klarhed.

(Kort bemærkning).

Hilmar Baunsgaard (RV):

Jeg vil meget nødig bidrage til yderligere uro omkring disse konflikter, men jeg er nødt til at sige til arbejdsministeren, at hans udtalelse desværre skabte det modsatte af

klarhed. Ministeren ved formentlig — jeg ved det i hvert fald — at det, der truer på tv, er en forskellig opfattelse af et område, der både har øreregulering og taktregulering inkluderet i en overenskomst, og at man fra den ene side har givet udtryk for, at hvis driftsledelsen vil indanke fortolkningen for et paritetisk sammensat nævn, så iværksætter man en konflikt. På denne baggrund synes jeg, arbejdsministeren kunne have gjort samfundet en vældig tjeneste ved at sige, at selvfølgelig kan vi ikke accpetere, når vi har en lov, der taler om et paritetisk sammensat nævn, at så nogle vil gå i strejke, bare fordi den anden part vil henvise til dette nævn.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen):

Jeg vil gerne sige til hr. Hilmar Baunsgaard: det helt afgørende i denne sag er, at folketinget så nogenlunde har været enig om, at på de områder, hvor man havde en procentvis dyrtidsreguleringsordning, som blev erstattet af en ørebeløbsordning, der skulle man have den, om jeg så må sige, suppleret med en taktreguleringsordning, hvorimod noget helt andet er tilfældet her. Jeg har ikke på noget tidspunkt nævnt Danmarks radio eller deres overenskomster derude. Jeg er blevet stillet et spørgsmål om, hvordan § 5 skal forstås, og jeg er helt og fuldt — det føler jeg mig overbevist om — i overensstemmelse med alle de partier, der var med til at vedtage denne lov, i det svar, jeg har afgivet.

Schlüter (KF):

Jeg vil gerne straks gøre et par bemærkninger i tilknytning til den dagsorden, hr. Glensgård har beriget os med. Først uden mindste tvivl: chaufførstrejken er ulovlig, det er en sag, der hører under arbejdsretten; sådan er vort system, og det er vist et godt system. Blokaden er retsstridig. Det er det i påkommende fald en sag for regeringen at tage sig af, det har vi regeringen til, og det er vist også et godt system. Derfor mener jeg, at hr. Glensgårds dagsordensforslag er udtryk for forfatningsfusk. For det er således efter § 3 i vor grundlov, at folketinget skriver lovene og regeringen har ansvaret for, at lovene bliver overholdt. Det er kongen og folketinget i forening, som skriver love, og den udøvende magt ligger — og lig-